

[Rager.]

forelagt mig paa min Forespørgsel Oplysninger, der faar mig til at tro, at det er det sidste; det vil jeg da ogsaa hævde at det er, og det tror jeg ogsaa Forsvarsministeren vil tage Ansvaret for. Men i alle Tilfælde skaffes Pengene her straks til Veje, da det viser sig, at Ordningen ellers ikke vilde blive ærlig. Men dengang det ærede Medlem sad og administrerede Ordningen af 1922, og det viste sig, at Flaaden forfaldt og Aar for Aar blev mindre, end den skulde være efter Forslagets Rammer, og da det konservative Parti, der var Måkker, krævede, at det ærede Medlem skulde søge bevilget de fornødne Penge til at opretholde den Flaade, der efter Forslaget skulde opretholdes, tog det ærede Medlem Ansvaret for at sige nej. Det er jo det, vi atter og atter forekaster det ærede Medlem, og jeg kan godt forstaa, at han bliver ked af at høre det. Jeg er ogsaa snart ked af at sige det, men jeg maa jo blive ved, indtil det ærede Medlem indrømmer.

Oluf Pedersen: Jeg er jo enig med den højtærede Udenrigsminister i, at Danmark skal føre en Neutralitetspolitik, og for saa vidt ogsaa enig med den højtærede Udenrigsminister i Afvisningen til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det er jo klart, efter de Udtalelser, dette ærede Medlem tidligere har fremsat, at det ikke er hans Formaal, at Danmark skal være upartisk, men at det skal være partisk.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet jo ogsaa efter Ministerens Opfattelse er gaaet imod en Forøgelse af Statsgælden, men man kan dog ikke benægte, hverken at Statsgælden er blevet forøget, eller at den yderligere bliver forøget med 50 Mill. Kr. ved det Lovforslag, der her er fremsat. Man kan jo heller ikke benægte, at naar man stiller Forslag om dette Statslaan paa 50 Mill. Kr. og vil laane dem herhjemme, saa maa Midlerne være her. Hvorfor vil man saa laane dem? Er det for at faa udvidet Rentefeltet? Er det ikke saa meget mere urimeligt, som man selv fra konservativ Side har tilbudt, at naar det gjaldt Udgifter til Militærvæsenet, vilde man godt være med til at udskrive dem i direkte Skat? Vil man bruge Pengene — hvad jeg for saa vidt mener er urimeligt —, saa synes jeg ogsaa, man maa udskrive dem. Dette, at man optager Statslaan, er i Virkeligheden blot, at man udskriver Skatten paa Efterslægten i Stedet for at betale den selv.

Den højtærede Finansminister mente

ikke, at Valutacentralen havde nogen Betydning med Hensyn til de Varer, det her drejede sig om. Ja, man kan jo ikke se klart, hvilke Varer det er, det her drejer sig om, men jeg vil dog antage, at Valutacentralen ogsaa her har haft sin Betydning. Og yderligere vil jeg sige, at det for mig er ganske klart, at der er en Række Varer, hvis Indførsel i Dag begrænses af Valutacentralen, men som det vilde være af meget stor Betydning, om Danmark i Tilfælde af en Krig havde en større Forsyning af, end der er i Øjeblikket, og jeg synes, det er urimeligt, at man ved Valutacentralen, ved Hjælp af Statsmagten, direkte hindrer Befolkningen i at samle de fornødne Forraad, altsaa at man blot samler det Forraad, som i Almindelighed er normalt. Det er jo det, Valutacentralen hindrer; den har jo i og for sig kun i mindre Grad begrænset Forbruget her i Landet. Valutacentralen har ved sin Indgriben fremkaldt dels Prisforfalskning, dels en Begrænsning af Varelagrene. Det sidste synes jeg er urimeligt og meningsløst.

Saa sagde den højtærede Finansminister, at Regeringen havde jo virkelig indfriet Masser af Løfter, mange flere og meget mere, end den havde lovet. Ja, det er rigtigt. Regeringen har i Virkeligheden ikke lovet Befolkningen, at der skulde komme mere Told, og Befolkningen fik det alligevel. Regeringen har ikke lovet Ordninger og Prisforfalskning, og Befolkningen fik det alligevel. Regeringen har ikke lovet større Militærudgifter, og Befolkningen fik det alligevel. Regeringen har ikke lovet større Statslaan, og Befolkningen fik det alligevel. Der var saamænd nok, man ikke havde lovet, men som man gennemførte. Men man har handlet stik imod de Løfter, man har givet, paa praktisk talt alle Omraader.

Formanden: Maa jeg henstille, at man venter med disse almindelige Betragtninger, indtil vi kommer til Generaldebatten ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling, og mere bestræber sig paa at holde sig til den Sag, der i Øjeblikket er til Forhandling.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen sagde, at han ønskede at forbigaa de Indvendinger, jeg havde gjort. Jeg havde jo tænkt mig, at det ærede Medlem vilde have imødegaaet dem, det synes jeg havde været mere naturligt, det havde i alt Fald været et Udtryk for, at dette er en saglig Debat.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde en Ting, som jeg synes var saa rigtig, Han